

der menes, er, at man netop ikke kan anvende de store fabrikker med fuldspaltetalde til slagtesvin til økologisk drift. Man må finde på noget andet, den dag man skal til at lægge om. Det kan så være gårdhoteller eller andre ting, men de kan ikke bruges til husdyr.

Det er fejlinvesteringer af format, der foregår, og det er dem, vi gerne vil have lagt en bremse på, indtil Folketinget har fundet sine ben, både med hensyn til hvordan svineproduktionen skal være – det er det, som statsministeren har varslet – og også indtil der er en sikring for, hvordan man kan reducere miljøbelastningerne især med hensyn til den industrialiserede svineproduktion.

Jeg mener sådan set, at regeringens og De Radikales begrundelse for ikke at støtte forslaget ikke holder, men det er jo ikke altid, at det er argumenterne, der tæller. Jeg mener, at vi har utrolig gode argumenter, som netop også følger det, som man i hvert fald både fra regeringens og De Radikales side siger ved festlige lejligheder.

Så vil jeg til sidst også sige noget om beslutningsforslag nr. B 70, hr. Kristen Touborgs forslag. Jeg synes, der er en rigtig god idé i hr. Kristen Touborgs forslag, nemlig at man skal til at kigge på den samlede dyretæthed inden for det enkelte amt. For hovedproblemet er, at hvis man skal have en ordentlig udvikling af husdyrproduktionen i Danmark, skal vi generelt nok noget ned i antal dyreenheder, men vi skal også have noget af produktionen flyttet over til øerne.

Derfor mener jeg, at det faktisk er den allerbedste måde at gøre det på: I stedet for at kigge på harmonikrav, altså dyreenheder pr. ha, skal vi kigge på dyreenheder pr. amt, hvis vi skal have en spredning af husdyrbesætningerne i Danmark. Det synes jeg er en meget god idé, og jeg tror, at hvis man begynder at kombinere disse ting, dyreenheder pr. ha og måske også størrelserne og så i øvrigt får fjernet kravet i landbrugsloven om, at man skal eje den jord, man kører sin gødning ud på, vil man egentlig godt kunne få skruet en meget god regulering sammen. Det ville løse det problem, der er i dag: at hvis man kun piller ved én af tingene, f.eks. dyreenheder pr. ha, betyder det en øjeblikkelig stigning i jordpriserne, fordi de store køber op for at få den tilstrækkelige mængde jord.

Et andet problem er, at hvis man isoleret kigger på de besætninger, der er på 250 dyreenhe-

der og derover, får man nogle argumenter imod sig miljømæssigt, for hvis man ser på en svinefabrik, er det faktisk sådan, at de, der ligger over 250 dyreenheder, har en bedre foderudnyttelse, de har bedre gylleudstyr, og de har også et mindre medicinforbrug. Det hænger sammen med, at de har en helt anden kapital bag deres drift end en svinefabrik med f.eks. 125 dyreenheder, der producerer på samme måde, altså med fuldspaltetalde, som hr. Kristen Touborg har nævnt.

Nu er jeg godt klar over, at hr. Kristen Touborgs argument for 250 dyreenheder ikke er det miljømæssige, men det strukturmæssige, men disse ting skulle gerne kædes sammen, og det kan faktisk gøres. Samtidig mener jeg, man skal have fjernet det forhold, at man skal eje den jord, man kører gyllen ud på.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at jeg er meget skuffet over især regeringspartiernes holdning til dette lovforslag og i øvrigt også til beslutningsforslaget. Holdningen fra Venstres side var forventelig, men regeringspartiernes, dvs. De Radikales og Socialdemokratiets holdning er jeg ret skuffet over.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 70, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt allerførst knytte nogle kommentarer til Enhedslistens forslag, lovforslag nr. L 27, og med det samme sige, at det forslag kan SF støtte. Vi finder, det er hensigtsmæssigt at gå ind og give nogle meldinger i tide, så der ikke bliver foretaget flere milliardfejlinvesteringer, end der allerede er blevet foretaget.

Derfor er det vores grundlæggende holdning, og det gælder også for vores eget forslag, at det er en god idé, at Folketinget melder ud med nogle langsigtede linjer, og det er reelt det, der ligger i Enhedslistens forslag.

Det er bare et foreløbigt stop for at undgå, at man i en overgangsperiode, inden Folketinget i øvrigt får lavet et færdigt lovgrundlag, går hen og får en situation, hvor der f.eks. kommer en voldsom masse ansøgninger om zonetilladelse til store svinefarme. Sådanne ansøgninger gælder en tilladelse over en årrække, og man kan sige, at det ville indebære, at der kunne komme store fejlinvesteringer, som vi bør undgå. Vi bør selvfølgelig i stedet for melde ud til landmændene, hvad der er Folketingets ønsker, og hvad